

**Информация относно управлението на риска на ДФ „Селект Баланс“
съгласно чл. 43, ал. 1 от Наредба № 44 от 20.10.2011 г. за изискванията към
дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества,
националните инвестиционни фондове, алтернативните инвестиционни фондове и
лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове**

Управляващо дружество „Селект Асет Мениджмънт“ ЕАД, действащо за сметка на ДФ „Селект Баланс“, разкрива публично най-малко един път годишно информация относно целите и политиката във връзка с управлението на рисковете поотделно за всеки риск, както и информация относно използваните методи за оценка на всеки вид риск и описание на съответните вътрешни и външни показатели, които се вземат предвид при прилагането на метода на измерване.

**I. Цели и политика на ДФ „Селект Баланс“ във връзка с управлението на
риските поотделно за всеки риск**

A. Политики и процедури за управление на различните видове риск

Процесът по установяването, управлението и наблюдаването на рисковете има за цел да редуцира влиянието на външните и вътрешните рискови фактори върху дейността и възвращаемостта на инвестициите на ДФ „Селект Баланс“ при отчитане на рисковия му профил.

Основна цел на Фонда е да осигури на своите акционери нарастване на стойността на инвестициите им чрез реализиране на относително стабилен доход при умерен риск. Фондът следва инвестиционна политика, предназначена за инвеститори, които търсят относително стабилен доход при умерено ниво на риска. За целта Фондът следва политика на активно управление на своя портфейл.

С оглед постигане на инвестиционните цели на ДФ „Селект Баланс“, Управляващото дружество инвестира набраните средства на Фонда преимуществено в акции, търгувани на регулиран пазар в България, както и в акции, търгувани на допустимите регулирани пазари в чужбина, в акции/дялове на други колективни инвестиционни схеми, както и в дългови ценни книжа и инструменти с фиксирана доходност.

Основните цели на Фонда във връзка с управлението на риска са:

- Поддържане на умерено ниво на риск, съответстващо на инвестиционните цели за риск и доходност на Фонда;
- Достигане на ефективност при хеджирането;
- Оптимизация на инвестиционните резултати (постигане на максимална доходност при минимален риск);
- Защита на правата и интересите на притежателите на дялове на Фонда;
- Изпълнение и спазване на изискванията за ликвидност, съгласно законовите и вътрешни разпоредби;
- Предотвратяване на ликвидни кризи в резултат на подадени поръчки за обратно изкупуване на дялове.

Основните рискове, на които е изложен Фондът, са пазарен риск, кредитен риск и риск от концентрация.

Основният риск, свързан с дейностите, процедурите и системите на управляващото дружество, който може да се отрази на Фонда, е операционният риск.

Пазарен риск - възможността да се реализират загуби поради неблагоприятни изменения в цените на ценни книжа, пазарните лихвени проценти, валутни курсове и други. Управляващото Дружество прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на пазарния риск, свързан с осъществяването на дейността на Фонда. Компонентите на пазарния риск са:

Лихвен риск - рискът от намаляване на стойността на инвестицията в дадена ценна книга поради изменение на нивото на лихвените проценти. Управляващото Дружество измерва лихвения риск чрез изчисляването на дюрация. Дюрацията е основната мярка за чувствителността на дадена ценна книга към изменението на нивото на лихвените проценти. УД използва метода на модифицираната дюрация, за да измери лихвения риск, свързан с всяка ценна книга, базирана на лихвен процент като облигации, лихвени суапи, фючърси, базирани на лихвени проценти, и фючърси, базирани на облигации. УД прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на лихвения риск. Дългосрочната стратегия за управление на лихвения риск включва определяне на целеви стойности на чувствителността на портфейла към изменението на нивото на лихвените проценти, съгласно инвестиционните цели и политика на Фонда. Краткосрочната стратегия включва ежедневно определяне на чувствителността на дадена ценна книга към изменението на нивото на лихвените проценти.

Валутен риск - рискът от намаляване на стойността на инвестицията в дадена ценна книга или депозит, деноминирани във валута, различна от лев и евро, поради изменение на курса на обмяна между тази валута и лева или евро. Управляващото Дружество измерва валутния риск за всяка валута, различна от лев и евро, прилагайки краткосрочна и дългосрочна стратегия. Дългосрочната стратегия за управление на валутния риск включва измерване чрез използване на историческата волатилност на курса на съответната валута към лева или еврото спрямо нетната валутна експозиция. Краткосрочната стратегия за управление на валутния риск включва следене на ефективността на предпазването от валутен риск спрямо разпоредбите на МСС 39.

Ценови риск, свързан с инвестиции в акции или други дялови ценни книжа - рискът от намаляване на стойността на инвестицията в дадена ценна книга при неблагоприятни промени на нивата на пазарните цени. Управляващото Дружество прилага краткосрочна стратегия за управление на ценовия риск като измерва и анализира получените резултати чрез един от приложимите за съответния пазар на ценни книжа количествени методи:

1. Историческа волатилност, измерена чрез стандартно отклонение;
2. β -коефициента към индексите на съответните пазари;
3. При невъзможност за прилагане на точка 1. и 2., УД използва стандартното отклонение на избрания индекс на регулирания пазар, на който се търгуват дадените акции като заместител при цялостния анализ на портфейлите. Показателите по тази алинея се изчисляват веднъж в месеца.

Общият риск на портфейла се измерва чрез историческата волатилност на цената на дяловете/акциите, измерена чрез стандартно отклонение.

Дългосрочната стратегия за управление на ценовия риск включва:

1. оценка на приложимостта и ефективността на използваните методи за измерване на ценовия риск;

2. изготвяне на предложения до Съвета на директорите на УД при установяване на необходимост от промяна на използваните методи за измерване на ценовия риск.

Кредитен риск – възможността от намаляване на стойността на позицията в един финансов инструмент при неочаквани събития от кредитен характер свързани с емитентите на финансови инструменти, насрещната страна по борсови и извънборсови сделки, както и държавите, в които те извършват дейност. УД разглежда три основни вида кредитен риск:

Контрагентен риск е рискът от неизпълнение на задълженията от насрещната страна по извънборсови сделки. Експозицията на ДФ към насрещната страна по сделка с извънборсово търгувани деривативни инструменти може да бъде намалена като се използва обезпечение, което трябва да бъде достатъчно ликвидно. Обезпечението е ликвидно, ако то може да бъде продадено на цена, която е близка до неговата оценка преди момента на извършване на продажбата.

Сетълмент риск е рискът, възникващ от възможността взаимните фондове да не получат насрещни парични средства или финансови инструменти от контрагент на датата на сетълмент, след като те са изпълнили задълженията по дадени сделки към този контрагент. УД измерва този риск чрез стойността на всички неприключили сделки с една насрещна страна като процент от стойността на управлявания портфейл. Не се включват сделките сключени при условие на сетълмент DVP (доставка срещу плащане) и на пазари с функциониращ клирингов механизъм.

Инвестиционен кредитен риск е рискът от намаляване на стойността на инвестицията в дадена дългова ценна книга поради кредитно събитие при емитента на този инструмент. Кредитно събитие включва обявяване в несъстоятелност, неплатежоспособност, съществена промяна в капиталовата структура, намаляване на кредитния рейтинг и др. УД извършва качествен и количествен кредитен анализ на базата на финансовите отчети на емитента, капиталовата структура на емитента, обезпечението на емисията, в случаите когато емисията е обезпечена, управлението и репутацията на емитента.

Управляващото дружество прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на кредитния риск и риска на насрещната страна.

Краткосрочната стратегия за управление на кредитния риск и риска на насрещната страна включва:

1. текуща и последваща оценка на кредитния риск на дълговите финансови инструменти в портфейла на Фонда чрез качествен и количествен анализ на базата на финансовите отчети на емитента, обезпечението на емисията, управлението и репутацията на емитента или използване на присъдения му външен кредитен рейтинг за целите на оценката.

2. текуща и последваща оценка на кредитния риск на насрещната страна по извънборсови сделки посредством качествен и количествен анализ на базата на финансовите отчети на контрагентите по извънборсови сделки, предоставеното обезпечението (в случай на наличие на такова), управлението и репутацията на съответния контрагент или използване на присъдения му външен кредитен рейтинг;

3. проследяване стойността и честотата на неприключилите сделки с даден контрагент;

4. ежедневен контрол спазването на законовите и приетите вътрешни лимити за концентрация към кредитен риск;

5. постоянно наблюдение на развитието и взаимовръзките между пазарите и икономиката, което улеснява идентифицирането на потенциални рискове от

концентрации на кредитен риск (както на ниво група, така и на самостоятелна основа) и факторите, които ги предизвикват.

Дългосрочната стратегия за управление на кредитния риск и риска на насрещната страна включва:

1. изграждане на адекватни системи за управление на информацията, които да позволяват идентифициране на концентрации на кредитен риск и риск на насрещната страна;
2. определяне на вътрешни лимити за концентрация на кредитен риск, в съответствие с инвестиционните цели и политика на Фонда, при необходимост и по преценка на звено „Управление на риска” и звено „Управление на портфейли и КИС”;
3. преструктуриране на портфейла на Фонда в случаите на установен риск от влошаване платежоспособността на даден емитент или контрагент или група емитенти или контрагенти, установена прекомерна концентрация на кредитен риск и др. Портфейлът на Фонда се преструктурира по предложение на звено „Управление на риска”, съгласувано със звено „Управление на портфейли и КИС”.

Операционен риск – възможността да се реализират загуби, свързани с грешки или несъвършенства в системата на организация, недостатъчно квалифициран персонал, неблагоприятни външни събития от нефинансов характер, включително и правен риск. Операционни рискове могат да бъдат: **вътрешни** – свързани с организацията на работата на Управляващото Дружество във връзка с управлението на Фонда и **външни** – свързани с макроикономически, политически и други фактори, които оказват и/или могат да окажат влияние върху дейността на УД във връзка с управлението на Фонда.

Управляващото Дружество прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на операционния риск, свързан с осъществяването на дейността на Фонда.

Дългосрочната стратегия предвижда следните принципи при развитието на управлението на операционния риск:

1. Идентифициране на основните рискови идентификатори и представянето им пред Съвета на директорите на УД.
2. Създаване на карта на процесите в дружеството, както и правила за разпределението на задачите и отговорностите на звената при всеки един от процесите.
3. Измерване статистически на точките, в които са концентрирани най-много събития.
4. Усъвършенстване на организацията, създавайки ясни правила и инструкции за всеки един от процесите.
5. Изготвяне на стратегия за редуциране на риска, чрез сключване на застраховки и други механизми за прехвърляне на риска.
6. Изготвянето на правила за сътрудничество със Звеното за нормативно съответствие на УД.
7. Определяне на служителите, които ще са отговорни за следене на процесите, протичащи в звената на УД, свързани с дейността на Фонда.

Краткосрочна стратегия за управлението на операционния риск - основната цел на краткосрочната стратегия е определяне на насоките, които трябва да бъдат следвани за идентифициране, оценка, наблюдение, контрол и намаляване на операционния риск, свързан с дейностите на Фонда, както и определяне на организационната структура в УД, заета със създаването и практическото прилагане на системата за управление на операционния риск.

Ликвиден риск – възможността от загуби от наложителни продажби на активи при неблагоприятни пазарни условия за посрещане на неочаквано възникнали краткосрочни задължения. Управляващото дружество анализира ликвидния риск на база исторически данни за входящи и изходящи парични потоци, свързани с дейността на Договорния фонд. Този анализ на взаимния фонд служи за определяне на минималния праг от пари и парични еквиваленти в портфейла му. Управляващото дружество управлява ликвидния риск съгласно Правилата за поддържане и управление на ликвидните средства на договорните фондове, организирани и управлявани от УД „Селект Асет Мениджмънт“ ЕАД. Правилата посочват принципите и методите на управление, както и правата и задълженията на лицата, отговорни за управлението, отчетността и вътрешния контрол върху ликвидността.

Риск от концентрация – възможността от загуба поради неправилна диверсификация на експозиции към емитенти, групи свързани емитенти, емитенти от един и същ икономически отрасъл или географска област или възникнал от една и съща дейност, което може да причини значителни загуби, както и рискът, свързан с големи непреки кредитни експозиции. За ограничаване на риска от концентрация УД ежедневно следи законовите ограничения съгласно чл. 45 - 49 от ЗДКИСДПКИ и поставените лимити в Правила за оценка и управление на риска на Фонда.

Б. Структура и организация на звеното за управление на риска

Звеното по управление на риска действа независимо от другите звена в УД, отчита се пряко пред управителния орган и има следните функции:

1. разработва и прилага системата за управление на риска на ДФ;
2. изпълнява правилата и процедурите по управление на риска;
3. гарантира съответствието с одобрената вътрешна система за ограничаване на риска на ДФ, включително с нормативно определените лимити за стойността на общата рискова експозиция и риска на насрещната страна;
4. изчислява общата рискова експозиция на Фонда най-малко един път дневно;
5. консултира управителния орган на управляващото дружество относно определянето на рисковия профил на ДФ;
6. докладва редовно пред управителния орган на управляващото дружество и на лицата, осъществяващи надзорни функции, когато е приложимо, относно:
 - а) съответствието между текущото ниво на риск, на което е изложен управляваният от него ДФ и одобрените рискови профили на тази схема;
 - б) съответствието на ДФ с вътрешната му система за ограничаване на риска;
 - в) адекватността и ефективността на процеса за управление на риска и по-специално показващ дали са предприети подходящи коригиращи мерки в случаите, когато са констатирани недостатъци;
7. докладва редовно пред висшето ръководство, представяйки текущото ниво на риск, на което е изложен ДФ и за текущите или предвиждани нарушения на ограниченията, като по този начин се осигурява предприемането на навременни и подходящи действия;
8. извършва преглед и подпомага организацията и процедурите за оценка на извънборсовите деривативи.

Управляващото дружество осигурява на постоянното звено за управление на риска съответните правомощия и достъп до цялата информация, необходими за изпълнение на функциите му.

В. Обхват и характер на системите за отчет и измерване на риска

За оценката и управление на основните видове риск, Звеното по управление на риска използва следните методи, без да се ограничава до:

- Историческа волатилност, измерена чрез стандартно отклонение;
- β -коефициента към индексите на съответните пазари;
- Дюрация на инструментите с фиксирана доходност;
- Ежедневен мониторинг на входящите данни, използвани за оценките;
- Качествен и количествен кредитен анализ на базата на финансовите отчети, капиталовата структура, репутацията на емитента и обезпечението на емисията;
- Диверсификация на портфейла от акции и облигации и наблюдаване на лимитите за концентрация;
- Анализи на макроикономическите показатели на региона, в който се инвестира;
- Метод на поетите задължения;
- Метод на стойността под риск.

Г. Политики за хеджиране на риска чрез деривативни инструменти и неговата редукция, както и политиките и процедурите за наблюдение на постоянната ефективност на процесите по хеджиране и редукция на риска

При хеджиране на активите на Фонда с деривативни финансови инструменти Управляващото дружество се съобразява с ограничението, че стойността на базовия актив на всяка отделна хеджираща позиция може да превишава стойността на актива към момента на сключване на сделката, който Фонда притежава в портфейла си. С цел постигане на ефективност, хеджиращата сделка се извършва при спазване на инвестиционните ограничения, посочени в Правилата на Фонда.

От началото на дейността си Фондът не е сключвал хеджиращи сделки.

II. Информация относно използваните методи за оценка на всеки вид риск, както и описание на съответните вътрешни и външни показатели, които се вземат предвид при прилагането на метода на измерване

Използваните от УД методи за оценка на отделните видове рискове са оповестени в т. I от настоящия документ.

При прилагане на методите за измерване на риска се вземат предвид следните вътрешни и външни показатели: пазарни цени на финансовите инструменти; пазарна стойност на индексите SOFIX и LEONIA Plus, количество притежавани активи от съответния вид; дата на падеж, чиста цена и размер и честота на купонните плащания на дълговите финансови инструменти; валутни курсове; размер на активите и пасивите на Фонда по срочност и видове; финансови отчети на компаниите емитенти на съответните финансови инструменти и др.

Спецификата при управлението на портфейли на договорни фондове извежда необходимостта от прилагането на адекватни системи за навременното идентифициране и управление на различните видове риск, като от особено значение са процедурите за управление на рисковете, механизмите за поддържането им в приемливи граници, оптимална ликвидност и диверсификация на портфейла.

Дейността по управлението на рисковете се извършва ежедневно, като се спазват всички нормативни изисквания и вътрешните правила за управление на риска. При оценката на риска се прилагат подходящи измерители, като стойностите им се анализират ежедневно и се следят ограниченията и действащите лимити.

Дата на провеждане на прегледите по чл. 38, ал. 1 от Наредба №44 на КФН от Съвета на директорите на УД „Селект Асет Мениджмънт“ ЕАД – 02.01.2026 г., като са взети предвид последните към тази дата доклади на звено „Управление на риска“ и звено „Нормативно съответствие“.